

РЕШЕНИЕ

№ 5244

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 30.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5199** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от М. Н. Б. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 72, със съдебен адрес [населено място], ул. „20-ти април“ № 19, срещу Решение № 2153-21-88/13.05.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-600/30.03.2020 г. срещу Разпореджане № [ЕГН]/20 от 13.03.2020 г.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност и необоснованост на оспореното решение. Жалбоподателят счита, че същото е издадено в нарушение на материалния закон. Поддържа се, че правото на жалбоподателя на лична пенсия за инвалидност на основание чл. 73, ал. 1 КСО е възникнало от момента на инвалидизирането -27.04.2016 г., от което следвал извод, че при отпускането и изчисляването на пенсията, както и при определяне на индивидуалния коефициент на жалбоподателя следва да се приложат действалите към този момент разпоредби. Поддържа се, че чл. 127, ал. 3 КСО е неприложим, тъй като е отменен, считано от 15.08.2015 г. Според жалбоподателя е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 21а от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, както и чл. 77 КСО, вр. чл. 70, ал. 4 до 7, ал. 10, т. 1 и ал. 11 КСО.В решението липсвали мотиви как е определен индивидуалния коефициент и дали същият е намален предвид осигуряването в пенсионен фонд. Поддържа се, че е спазена процедурата по прехвърляне на средствата от УПФ във фонд „Пенсии“ на ДОО, като промяната е направена пет години преди

придобиване правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Жалбоподателят поддържа, че отказът да бъде преизчислен индивидуалния му коефициент, който при отпускане на пенсията за инвалидност поради общо заболяване е редуциран, означавало по същество отказ за отпускане на пенсията в действителен размер. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощен процесуален представител – адв. Н., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разносните по делото.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. В., оспорва жалбата като счита същата за неоснователна. Моли решението да бъде потвърдено. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя, като на свой ред изразява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със Заявление вх. № 2112-21-2592/08.07.2016 г. /л. 9 от делото/ жалбоподателят М. Н. Б. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за инвалидност, към което са били приложени Военна книжка Серия Я № 054447, трудова книжка № 25 Серия А № 007090, Служебна книжка № 159 Серия А № 25136, удостоверение УП-2 № 3458 от 25.05.2016 г., издадено от Ю. България АД /л. 18 от делото/, удостоверение УП-2 № 92-00-116 от 25.05.2016 г., издадено от Комисията за финансов надзор /л. 22 от делото/, удостоверение УП-2 №№ 94-00-205 от 14.05.2016 г., издадено от Министерството на околната среда и водите /л. 25 от делото/, удостоверение УП-2 № 3417 от 29.06.2015 г., издадено от Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) /л. 28 от делото/, копие от експертно решение на ТЕЛК № 1677 от ЗАС № 089 от 09.06.2016 г. /л. 12 от делото/ и удостоверение за банкова сметка.

С писмо изх. № 4254/18.08.2016 г. на Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) ТП на НОИ С.-град е уведомена, че удостоверение УП-2 с изх. № 2417/29.06.2015 г. е анулирано в частта за осигурителен доход за 2004 г. и 2005 г. и е потвърден посочения в него осигурителен доход за останалите години. За периода от 01.01.2004 г. до 21.12.2005 г. е издадено ново УП-2 с изх. № 4234/17.08.2016 г. /л. 36 от делото/.

С разпореждане № [ЕГН] /л. 63 от делото/ на жалбоподателя М. Б. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване от 27.04.2016 г. със срок на инвалидността до 01.06.2019 г. по чл. 90а, ал. 1 КСО за 80 на сто трайно намалена работоспособност/вид степен на увреждане, с дата на инвалидизиране 27.04.2016 г. в размер на 169,45 лв. Поради разлика в информацията за осигурителния доход на лицето в РОЛ и данните, посочени в обр. УП-2, издаден от КТБ АД (в несъстоятелност), е било изпратено писмо до банката. Отговор е постъпил на 18 август 2016 г. и с разпореждане от 01.09.2016 г. /л. 65 от делото/ е изчислен размерът на пенсията за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателя.

С разпореждане от 25.10.2019 г. /л. 84 от делото/ на основание чл. 95, т. 2 и чл. 114, ал. 2 КСО е спряна, считано от 23.10.2019 г., личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване. В разпореждането се посочва, че ЕР № 1914 от 17.09.2019 г. на НЕЛК отменя ЕР на ТЕЛК и връща за ново освидетелстване, поради което е прието, че пенсията следва да бъде спряна до предоставяне на влязло в сила ЕР на ТЕЛК с определен процент намалена работоспособност/ вид и степен на увреждане.

С разпореждане от 10.03.2020 г. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 687,22 лв.

Със заявление вх. № 1012-21-355/18.02.2020 г. жалбоподателят е поискал личната му пенсия за инвалидност поради ОЗ да бъде преизчислена на основание §51, ал. 1 ПЗР на ЗИДКСО. С разпореждане от 13.03.2020 г. /л. 96 от делото/ е отказано преизчислението на отпуснатата пенсия, като е посочено, че личната пенсия за инвалидност е отпусната при условията на чл. 74 КСО, считано от 27.04.2016 г.. Размерът на същата е определен от осигурителен доход за периода 14.08.1995 г.-31.12.1996 г. и 01.01.1997 г. – 04.06.2015 г. Посочено е, че същата е отпусната в минимален размер. Видно от подадено заявление за избор на промяна на осигуряването на основание чл. 46 КСО, жалбоподателят е прехвърлил средствата си от УнПФ в НОИ след постановяване на разпореждането за отпускане на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Посочва се, че отпускането е от 21.07.2016 г., докато средствата са прехвърлени по заявление на 17.11.2016 г. Разпоредбата на §51, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. се прилага само за пенсии отпуснати до 31.12.2015 г., а пенсията на лицето е отпусната след 31.12.2015 г. и попада в обхвата на чл. 129, ал. 12 КСО.

С жалба вх. № 1012-21-600 от 30.03.2020 г. жалбоподателят е обжалвал пред Директора на ТП на НОИ С.-град така издаденото разпореждане /л.104/. На 13.05.2020 г. директорът на ТП на НОИ С.-град се е произнесъл по така подадената жалба с Решение № 2153-21-88/13.05.2020 г. /л. 108 от делото/, с което е оставил жалбата без уважение, като неоснователна. Решението е връчено на жалбоподателя на 26.05.2020 г., видно от приложеното на л. 111 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на М. Н. Б., срещу Решение № 2153-21-88/13.05.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град за основателна, поради следното:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма и не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Съгласно §51, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО § 51 (в сила от 15.08.2015 г.) лицата, на които е отпусната пенсия от държавното обществено осигуряване с начална дата до 31 декември 2015 г. и с намален индивидуален коефициент съгласно отменената ал. 3 на чл. 127, могат да поискат преизчисляването ѝ, ако в срок до 31 декември 2016 г. изберат да прехвърлят средствата от индивидуалните си партии в универсален пенсионен фонд във фонд "Пенсии" на държавното обществено осигуряване. Натрупаните средства в индивидуалната партия на осигуреното лице се превеждат от съответния универсален пенсионен фонд във фонд "Пенсии", съответно във фонд "Пенсии за лицата по чл. 69" на държавното обществено осигуряване, в тримесечен срок от датата на избора. В този случай пенсията се преизчислява от първо число на месеца, следващ този, през който е направен изборът. Осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване след преизчисляването на пенсията се превеждат във фонд "Пенсии". Целта на тази разпоредба и визираната в

нея възможност за преизчисляване на размера на пенсията с оглед предвиденото в чл. 127, ал. 3 КСО (ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 15.08.2015 г.) намаляване, като преизчислението е допустимо в посочените по-горе случаи – пенсията да е отпусната до 31 декември 2015 г. и лицето в срок до 31.12.2016 г. е прехвърлило средствата си от индивидуалните партии от съответния универсален пенсионен фонд във фонд „Пенсии“. Съгласно текста на отменената разпоредба за лицата по ал. 1 (задължително осигурени за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд, родени след 31 декември 1959 г.) индивидуалният коефициент по чл. 70 се намалява на базата на съотношението между размерите на осигурителните вноски за универсален пенсионен фонд и за фонд "Пенсии" за трета категория труд за лицата, родени преди 1 януари 1960 г. за периодите, през които са се осигурявали в универсален пенсионен фонд, по ред, определен с акт на Министерския съвет. Към датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсията обаче, разпоредбата на чл. 127, ал. 3 КСО е отменена / ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 15.08.2015 г / . Съобразно датата на подаване на заявлението, следва да се определят и действащите материалноправни норми, регламентиращи начина за изчисление на размера на пенсията, съответно индивидуалния коефициент. Към датата на заявлението – 08.07.2016 г. нормата на чл. 127, ал. 3 КСО е отменена и не е част от действащото право. От тук следва, че изначално намаления индивидуален коефициент е неправилно определен. Независимо от правната квалификация на искането си за преизчисляване на индивидуалния коефициент, административният орган е следвало по силата на служебното начало да се произнесе по направените в искането претенции. В случая, пенсията не е отпусната преди 31 декември 2015 г., както сам ответника е приел. Обстоятелството, че жалбоподателят се е позовал на §51, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО в заявлението си пред органа, не освобождава административния орган от задължението му за законосъобразно изпълнение на правомощията му. В случая, без значение от правната квалификация в искането, по същество се претендира промяна на индивидуалния коефициент, което не обвързва органа само с хипотезите на §51, ал.1 от ПЗР на ЗИДКСО, поради което е следвало да се произнесе по цялостната законосъобразност на вече определения му размер. При добросъвестно и основано на действащото право изпълнение на правомощията си, административният орган е следвало служебно да констатира, че към датата на подаване на заявлението и отпускането на пенсията нормата на чл. 127, ал. 3 КСО не е действала и не е следвало изначално да бъде намаляван индивидуалния коефициент на жалбоподателя. По същество, при разглеждане на Заявление вх. № 2112-21-2592/08.07.2016 г, адм.орган е следвало да бъде направена преценка за правилността на така изчисления индивидуален коефициент, а не само формално да бъде извършена преценка дали са налице визираните в §51, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО обстоятелства. В решението си директорът е маркирал обстоятелството, че коефициентът е намален по силата на чл. 127, ал. 3 от КСО, без да подложи на критичен анализ дали е имало основание изначално / при отпускане на инвалидната пенсия/ да бъде приложена. В тази връзка, в разпореждането за отпускане на пенсията не са изложени обстоятелства, които да сочат на приложимост на тази разпоредба, а тя самата дори не е спомената при посочване на правните основания за отпускане на пенсията.

По тези съображения и при цялостна преценка за законосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане, съдът намира, че жалбата е

основателна. Делото следва да се изпрати като преписка на директора на ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне, в хипотезата на чл.99 ал.1 от КСО ,при което следва да бъде направена проверка за правилността на изчисления индивидуален коефициент на жалбоподателя, с оглед действащото към момента на отпускане на пенсията законодателство.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 500 лева съобразно представения списък /л. 118/.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на от М. Н. Б. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 72, със съдебен адрес [населено място], ул. „20-ти април“ № 19, Решение № 2153-21-88/13.05.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-600/30.03.2020 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/20 от 13.03.2020 г. на длъжностното лице по „ПО“ при ТП на НОИ С.-град ВРЪЩА преписката на длъжностното лице по „ПО“ при ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне ,при съобразяване с дадените указания по приложение на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С.-град да заплати на М. Н. Б. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 72, със съдебен адрес [населено място], ул. „20-ти април“ № 19 сума в размер на 500 лв., представляваща сторени по делото разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: